

[Aksel Møller.]

bygge den socialpolitiske målsætning, der hidtil har præget denne lovgivning. Gennem en samlet plan for nybyggeriet må forudsætninger for en stabil byggerytme tilvejebringes.

Finansieringen af nybyggeriet må tilrettelægges på en sådan måde, at boligstøtten fortrinsvis kommer de mindrebemidlede familier tilgode, og således at interessen i at anvende billige byggemetoder stimuleres.“

Se, i det citat, jeg her har tilladt mig at drage frem, står målsætningen ganske klart. Hvis den regering, som gik forud for den nuværende, skulle have fortsat, ville dens målsætning have været praktisk talt den samme. Men nu, da den højtærede boligminister har skullet nå frem til de veje, der kunne føre mod dette mål, stormer han ikke løs på problemet med samme ildhu, som den højtærede statsminister gjorde det i sin åbningstale. Derfor er det nødvendigt at se på, hvordan det er gået til, at næsten 4 måneder efter at åbningstalen blev holdt, er vi ikke kommet længere end til at få forelagt lovforslag, der går ud på forlængelse i 1 år. Hvorfor ikke? Fordi, som den højtærede minister siger, problemerne må analyseres.

Hvilken karakter har denne analyse? Hvad er det, den skal prøve på at trænge til bunds i? I fremsættelsestalen er der nogle svage antydninger, som giver os måske nogen sikkerhed for slutninger med hensyn til, hvad den højtærede minister i øjeblikket overvejer og analyserer. Den højtærede minister siger, at navnlig byggestøtteloven påvirker i ikke uvæsentlig grad landets økonomiske politik. Ja, det gør den. Da jeg i 1950 og 1951 hævdede det samme, var den højtærede minister og hans parti slet ikke hjemme for denne betragtning. Den højtærede minister kan grave i sin egen tale fra den 17. november 1951, da han som en af oppositionstalerne anklagede mig, fordi jeg så byggeriet i lys af landets økonomiske situation. Der er forskel på kong Salomon og Jørgen Hattemager, og den højtærede minister er altså nu nået til at måtte erkende, at det måske ikke er så tosset at se denne lovgivning i belysning af landets økonomiske situation. Men iøvrigt er de problemer, som disse lovforslag berører, ikke nye, hverken for den højtærede minister eller for hans

parti. Tænk, hvor giftig jeg kunne være, om jeg havde taget det memorandum med herop på talerstolen, som det socialdemokratiske parti i fjor forud for valgene fremlagde som sit bygge- og boligprogram. Der ville være rigeligt stof for den højtærede minister, hvis han ikke nu var placeret i den høje, ansvarsfulde stilling, han har. Mon den ærede ordfører for det socialdemokratiske parti ikke kunne have godt af i eftermiddag at læse sine egne taler fra oppositionstiden fornylig igennem, de taler, han holdt i anledning af fremsættelsen af socialdemokratiske lovforslag, som handlede både om boligstøtte og om forlængelse af de rentelepælsler for bygninger, der med statsstøtte var opført i 1940—42, som havde en varighed af 10 år. Jeg synes, at problemerne må være analyseret igennem i det socialdemokratiske parti. Jeg kan ikke tænke mig, at man uden det ville have fremsat disse vidtgående forslag i memorandummet eller de forslag, der blev forelagt for dette høje ting, ledsaget af det ærede medlem hr. Ingvar Dahl's absolutte overbevisning om, at hvis de ikke blev gennemført, kunne vi ikke bygge og ikke løse boligproblemerne i dette land. Mon den højtærede minister eller ordføreren for regeringspartiet vil sige, at problemerne ikke har været analyseret igennem, at de ikke vidste, hvad de gjorde for bare 1 eller ½ år siden? Nej, jeg synes ærligt og redeligt, at forklaringen om analysen ikke er undskyldning nok for en forlængelse på et helt år. Selvfølgelig kunne det ikke falde mig ind at bestride, at den højtærede minister kan komme ud for situationer, hvor han siger: jeg må tænke mig om igen. Det er klart. Men at den højtærede minister skal have et helt år til det, forekommer mig urimeligt, når ministeren allerede har haft i hvert fald 4 måneder og hele den glade oppositionstid til det samme. Men egentlig burde jeg vel snarere vise glæde over omvendte syndere end ligefrem henvise dem til at gentage deres fejltagelser fra oppositionstiden. På den anden side ved jeg også, at det er nødvendigt at holde en lille smule måde med glæden, for vi ved endnu ikke noget om, hvad der menes med erkendelsen af, at denne lovgivning har en påvirkning af landets økonomi til følge.

Går vi videre i den højtærede ministers tale, får vi kun nogle få retningslinier. Den